

មេធាវីកំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ហុង គីមស្ងួន

ឡោ ជុនធី

នី ចាន់ដា

គង់ ពិសី

យុង ផានិត

គីម ម៉េងឃី

ម៉ុច សុវណ្ណារី

ស៊ិន ស៊ីវ៉ាន

Silke STUDZINSKY

Martine JACQUIN

Philippe CANONNE

Pierre Olivier SUR

Elizabeth RABESANDRATANA

Olivier BAHOUGNE

David BLACKMAN

Annie DELAHAIE

Fabienne TRUSSES-NAPROUS

Patrick BEAUDOIN

Marie GUIRAUD

LYMA NGUYEN

សហមេធាវីការពារជនក្រុមចោទ

សហមេធាវីការពារ អៀង សារី:

អាង ឧត្តម

Michael G. KARNAVAS

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត

យូ ប៊ុនឡេង

Marcel Lemonde

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (“**អ.វ.ត.ក**”)បានទទួល “ពាក្យ
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចលើសំណើសុំអ្នកជំនាញ
បន្ថែម” ដែលបានដាក់ដោយសហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទអៀង សារី (“ជនត្រូវចោទ”) កាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”)។

ប្រវត្តិ

១. កាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទ នួន ជា បានដាក់
“សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរលើកទីប្រាំមួយ” របស់ខ្លួន នៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
 (“សំណើសុំលើកទីប្រាំមួយរបស់ នួន ជា”)។ សំណើសុំលើកទីប្រាំមួយរបស់ នួន ជា បានស្នើសុំ
 “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឱ្យព្យាយាមកំណត់ [REDACTED]
 [REDACTED] - [REDACTED]
 [REDACTED]”។ លើសពីនេះទៀត សំណើនោះ បានស្នើសុំឱ្យ
 មានការតែងតាំងអ្នកជំនាញបែបនេះចំនួនមួយរូប ឬច្រើនរូប។

^១ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចលើសំណើសុំអ្នកជំនាញ
បន្ថែម ដែលបានដាក់កាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”) ឯកសារ D140/4/1។

^២ “សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរលើកទីប្រាំមួយ” ដែលបានដាក់កាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ (“សំណើសុំលើកទីប្រាំមួយ
របស់ នួន ជា”) ឯកសារ D113។

^៣ “សំណើសុំលើកទីប្រាំមួយរបស់ នួន ជា” កថាខណ្ឌទី៤។

^៤ “សំណើសុំលើកទីប្រាំមួយ របស់ នួន ជា” កថាខណ្ឌទី១។

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

២. នៅថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានធ្វើការឆ្លើយតបជាវិជ្ជមានទៅនឹងសំណើសុំលើកទីប្រាំមួយរបស់ នួន ជា^៥ និងបានតែងតាំងលោកបណ្ឌិត Ewa Maria Tabeau និងលោក ថឺ យាម (They Kheam) [redacted] ដើម្បីធ្វើសេចក្តីវាយការណ៍ត្រឹមថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩^៦។ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានពន្យារពេលវេលាកំណត់សម្រាប់ការដាក់របាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញ រហូតដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩^៧។

៣. នៅថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទបានដាក់ “សំណើរបស់ អៀង សារី [redacted]” (“សំណើសុំរបស់ អៀង សារី”)^៨ នៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ មូលដ្ឋានសម្រាប់ការស្នើសុំនេះ គឺថា លោកបណ្ឌិត Tabeau ខ្វះភាពអនាគតិ និងសមត្ថភាព និងថាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទ មុនពេលតែងតាំងអ្នក [redacted] នេះទេ^៩។

៤. នៅថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបដិសេធលើសំណើសុំរបស់ អៀង សារី^{១០}។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានយល់ឃើញថា “ពុំមានភស្តុតាងដែលអាចនាំឱ្យមានការសង្ស័យសមហេតុផលអំពីភាពអនាគតិ ឬសមត្ថភាព” របស់លោកបណ្ឌិត Tabeau នោះទេ និង

^៥ “ចម្លើយតបទៅនឹងសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបអង្កេតលើកទីប្រាំមួយ (ឯកសារ D113) និងចម្លើយតបផ្នែកខ្លះទៅនឹងសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបអង្កេតលើកទីប្រាំ (ឯកសារ D105)” ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D113/2 និង D105/2។

^៦ “ដីកាចាត់តាំងអ្នកជំនាញ” ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D140។

^៧ “កំណែនៃដីកាចាត់តាំងអ្នកជំនាញ” ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D140/1។

^៨ “សំណើរបស់ជនត្រូវចោទ អៀង សារី សុំ [redacted]” ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ (“សំណើរបស់ អៀង សារី”) ឯកសារ D140/2។

^៩ សំណើរបស់ អៀង សារី កថាខណ្ឌទី៥។

^{១០} “ដីកាសម្រេចលើសំណើ [redacted]” ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ (“ដីកា”) ឯកសារ D140/3។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

បានប្រកាសថា ស្របតាមវិធានផ្ទៃក្នុង ក.ស.ថ.ស មិនមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ជា មួយភាគីនានា មុនពេលតែងតាំងអ្នកជំនាញនោះទេ^{១១}។

៥. នៅថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទបានដាក់ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ នៅក្នុងពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទស្នើសុំបើកសវនាការដេញដោល ផ្ទាល់មាត់^{១២}។ នៅក្នុងចម្លើយតបរបស់ខ្លួនទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលបានដាក់កាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនយល់ព្រមតាមសំណើសុំនោះទេ ដោយបានលើក ទង្វើករណីថា សំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ គឺធ្វើឡើងដោយការយល់ខុស និងពុំមាន ភស្តុតាងគាំទ្រដែលអាចជឿជាក់បាននោះទេ^{១៣}។ សហព្រះរាជអាជ្ញា បានស្នើសុំថែមទៀតឱ្យធ្វើ ការកំណត់សម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយផ្អែកលើសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយមិន ចាំបាច់មានសវនាការដេញដោលផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈនោះទេ^{១៤}។

៦. បន្ទាប់ពីការដាក់ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មក លោកបណ្ឌិត Tableau និងលោក ចឺ យាម បានដាក់រួមគ្នា នូវរបាយការណ៍របស់ [REDACTED] របស់ខ្លួន កាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩^{១៥}។

៧. នៅថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចធ្វើការកំណត់សម្រេចលើបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ផ្អែកតាមសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរប៉ុណ្ណោះ និងបានណែនាំឱ្យសហមេធាវីការពារក្តី

^{១១} ដីកា កថាខណ្ឌទី១៤ ដល់១៥។

^{១២} ដីកា កថាខណ្ឌទី៨ ដល់១០។

^{១៣} “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើសុំរបស់ អៀង សារីប្រឆាំងនឹងការបដិសេធសំណើសុំរបស់គាត់ដោយ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអំពីការតែងតាំង [REDACTED]” ដែលបានដាក់កាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ (“ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”) ឯកសារ D140/4/2 កថាខណ្ឌទី៣។

^{១៤} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌទី៤ ដល់ទី៨។

^{១៥} “របាយការណ៍របស់ [REDACTED] ជនរងគ្រោះនៅប្រទេសកម្ពុជា ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ - ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ ការវាយតម្លៃទិញលើការប៉ាន់ប្រមាណសំខាន់ៗ” ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D140/4/5

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

ជនត្រូវចោទធ្វើការឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅក្នុងរយៈពេលកំណត់ ដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨.៤ នៃសេចក្តីណែនាំអនុវត្ត អវតក/០១/២០០៧/ វិសោធនកម្ម លើកទីបួន^{១៦}។ ពុំមានការឆ្លើយតបណាមួយត្រូវបានដាក់នៅក្នុងរយៈពេលកំណត់នេះទេ។

ភាពអាចទទួលយកបាន

៨. នៅថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាសម្រេចលើសំណើរបស់ ជនត្រូវចោទសុំ [REDACTED] បន្ថែម។ ដីកានោះត្រូវបានជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទ នៅថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩។ នៅថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារក្តីជន ត្រូវចោទបានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបានដាក់ កាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ និងនៅក្នុងរយៈពេលកំណត់ដែលបានចែងនៅក្នុងវិធាន ៧៥(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

៩. អង្គបុរេជំនុំជម្រះ សង្កេតឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍និយាយអំពីសំណើសុំដែលបានដាក់ស្របតាម វិធាន ៣១(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលបានបដិសេធដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងសង្កេត ឃើញថា សហមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងថា ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចទទួលយកបាន ពីព្រោះ “នៅពេលដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធលើសំណើសុំនេះ” ការសម្រេចនោះអាចត្រូវបាន ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៧៤(៣)(ង) ដែលមានខ្លឹមសារថា^{១៧}

“ជនត្រូវចោទអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីការរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតខាងក្រោម:

^{១៦} “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំសវនាការដេញដោលផ្ទាល់មាត់សាធារណៈលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹង ដីកា របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចលើសំណើសុំអ្នកជំនាញបន្ថែម” ចុះថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D140/4/4។

^{១៧} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កថាខណ្ឌទី៦ ដល់៧។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

ក) [...]

ង) បដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួររបៀបនៃមណាមួយដោយអ្នកជំនាញ ដែលអនុញ្ញាតស្របតាម [វិធានផ្ទៃក្នុង] ទាំងអស់នេះ”។

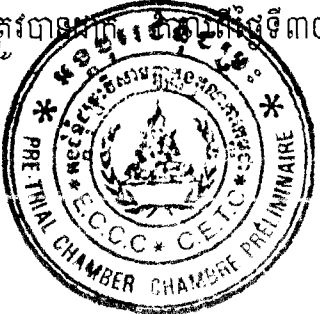
១០. វិធាន ៣១(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចែងថា:

“សហព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ឬជនជាប់ចោទ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬមេធាវីរបស់ពួកគេ អាចស្នើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬអង្គជំនុំជម្រះចាត់តាំងអ្នកជំនាញថ្មីបន្ថែមទៀត ដើម្បីធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាថ្មី ឬត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើបញ្ហាណាមួយដែលធ្វើរួចហើយ និងមានក្នុងរបាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញមុន។ សំណើនេះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងមានបញ្ជាក់មូលហេតុ។ សំណើនេះត្រូវសម្រេចដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬអង្គជំនុំជម្រះឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងមុនពេលបញ្ចប់ការស៊ើបសួរ ឬកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ នៅពេលដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធមិនព្រមធ្វើតាមសំណើ ដីកាបដិសេធនេះអាចត្រូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ”។

១១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះជូនដំណឹងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានធ្វើការតែងតាំងអ្នកជំនាញពីរបួររួចហើយ រីឯសំណើសុំតែងតាំងអ្នកជំនាញបន្ថែម ជាសំខាន់ គឺផ្អែកលើការអះអាងរបស់សហមេធាវីដែលថា អ្នកជំនាញអន្តរជាតិដែលត្រូវបានតែងតាំង ខកខានមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការតែងតាំងនេះទេ។ វិធាន ៣១(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានចែងអំពីលក្ខខណ្ឌចំនួនពីរដែលអ្នកជំនាញបន្ថែមអាចត្រូវបានតែងតាំង។ លក្ខខណ្ឌទីមួយ គឺការដឹកនាំការត្រួតពិនិត្យដែលពីមុនមក មិនត្រូវបានធ្វើនោះទេ។ លក្ខខណ្ឌទីពីរ សំដៅលើការត្រួតពិនិត្យជាថ្មី ឬត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើបញ្ហាណាមួយដែលធ្វើរួចហើយ និងមានក្នុងរបាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញមុន។

១២. នៅពេលដែលសំណើសុំដែលជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះត្រូវបានដាក់ មានការតែងតាំង [redacted] ទៅហើយ ដែលរបាយការណ៍អ្នកជំនាញរបស់គាត់មិនទាន់បញ្ចប់នៅឡើយនាពេលនោះ។ របាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញ ត្រូវបានដាក់ [redacted] ថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

ឆ្នាំ២០០៩ បន្ទាប់ពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហមេធាវីត្រូវបានដាក់។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ហេតុដូច្នោះ សំណើសុំដែលធ្វើដោយសហមេធាវីការពារក្តី មិនធ្វើឡើងនៅក្នុងកម្រិតកំណត់នៃលក្ខខណ្ឌទីមួយ ដែលបានយោងនៅក្នុងវិធាន ៣១(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនោះទេ នៅពេលដែលអ្នកជំនាញត្រូវបានតែងតាំងរួចហើយ ចំណែកសំណើសុំមិនមានការពាក់ព័ន្ធនឹងអ្វី ដែលជា “ការដឹកនាំការត្រួតពិនិត្យថ្មី” នោះឡើយ។

១៣. ពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខខណ្ឌទីពីរស្របតាមវិធាន ៣១(១០)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ទាក់ទិននឹងការតែងតាំងអ្នកជំនាញបន្ថែមដើម្បី “ធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាថ្មី ឬត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើបញ្ហាណាមួយ ដែលធ្វើរួចហើយ និងមានក្នុងរបាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញមុន” អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា នៅពេលដែលសំណើសុំ និងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលបានផ្អែកលើការបដិសេធសំណើសុំនេះ ចុះថ្ងៃខែមុនរបាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញ ពុំមានមូលដ្ឋានច្បាប់ចំពោះសំណើសុំនេះទេ។

១៤. បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើវិធាន៧៤(៣)(ង) យុត្តាធិការនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះក្នុងការកំណត់សម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបានកំណត់ចំពោះការបដិសេធនៃ “សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបអង្កេតបន្ថែមណាមួយដោយអ្នកជំនាញ ដែលអនុញ្ញាតស្របតាមវិធានផ្ទៃក្នុងទាំងអស់នេះ”។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនអាចទទួលយកបានទេ ដោយសារតែសំណើសុំនៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនត្រូវបានធ្វើឡើងប្រកបដោយសុពលភាព ស្របតាមវិធាន៣១(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនោះទេ ហេតុនេះហើយសំណើសុំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយគ្មានមូលដ្ឋានច្បាប់។

១៥. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធានផ្ទៃក្នុងហាក់ដូចជាមិនមានចែង ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាថាតើសំណើសុំអ្នកជំនាញបន្ថែមអនុលោមតាមវិធាន ៣១(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ត្រូវយកទៅដាក់នៅមុនឬក្រោយពេលដាក់របាយការណ៍ច្បាប់ដើមរបស់អ្នកជំនាញដែរឬទេ ជាពិសេសនៅពេលដែលវិធាននានាលើកឡើងអំពីការតែងតាំង “អ្នកជំនាញបន្ថែមដើម្បីដឹកនាំការត្រួតពិនិត្យថ្មី” នោះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការប្រើប្រាស់ពាក្យ “ថ្មី” នៅក្នុងប្រយោគនេះ ធ្វើឱ្យគម្រោងថា ភាពចាំបាច់

សម្រាប់ជំនាញការបន្ថែម ជាធម្មតានឹងកើតមានឡើង បន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យមួយចំនួនត្រូវបានធ្វើ
រួចហើយ។

១៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា យោងតាមច្បាប់កម្ពុជា វាមិនមែនជារឿងធម្មតាទេក្នុងការតែង
តាំងអ្នកជំនាញបដិបក្ខ ឬអ្នកជំនាញបន្ថែម នៅមុនពេលដាក់របាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញ។
ដូចនេះ មាត្រា ១៧០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ដែលមានចំណងជើងថា “ការជូនដំណឹង
អំពីសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃកោសលវិធី” បានចែងពាក់ព័ន្ធថា ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងដល់
ព្រះរាជអាជ្ញា “អំពីរបាយការណ៍នោះ” និងកោះហៅជនត្រូវចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
ដើម្បីជូនដំណឹងដល់ពួកគេ “អំពីសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃកោសលវិធី”។ បន្ទាប់មក ចៅក្រមស៊ើបសួរ
ត្រូវកំណត់រយៈពេលដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដាក់
ព្យាបាលកោសលវិធីបន្ថែម ឬប្រតិកោសលវិធី។

១៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា បទដ្ឋាននីតិវិធីដែលបានបង្កើតនៅកម្រិតបទដ្ឋានអន្តរជាតិ
មិនមានចែងទេ នៅពេលដែលឈានមកដល់ការកំណត់សំណើសុំតែងតាំងអ្នកជំនាញបន្ថែម ទោះបី
ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាបង្ហាញថា “ការតែងតាំងនឹងគុណវុឌ្ឍិនៃសាក្សីដែលជាអ្នកជំនាញ” ត្រូវបាន
អនុញ្ញាត តែក្រោយពេលផ្សព្វផ្សាយរបាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូចនេះ នៅក្នុង
តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ សម្រាប់ការកាត់សេចក្តីលើជនដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការរំលោភ
បំពានធ្ងន់ធ្ងរលើច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ ដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងទឹកដីអតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី
(ICTY) និងតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ សម្រាប់ប្រទេសរ៉ូនដា (ICTR) វិធានដែលពាក់ព័ន្ធនឹង
អ្នកជំនាញ គឺវិធាន ៩៤ស្ទួន និងនៅតុលាការពិសេសសម្រាប់ប្រទេសលីបង់ (STL) ត្រូវបានចែង
នៅក្នុងវិធាន ១៦១។ វិធាននៅក្នុងតុលាការនីមួយៗទាំងនេះមានលក្ខខណ្ឌស្រដៀងគ្នា ខ្លាំងណាស់។
វិធានតុលាការ ICTY ចែងដូចខាងក្រោម:

“វិធាន ៩៤ស្ទួន សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីជាអ្នកជំនាញ

(ក) [...]

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

(ខ) នៅក្នុងរយៈពេល៣០ថ្ងៃនៃការផ្សព្វផ្សាយចម្លើយ និង/ឬ របាយការណ៍របស់សាក្សី ជាអ្នកជំនាញ ឬពេលវេលាផ្សេងទៀត ដែលបានកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឬទៅក្រុមអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ភាគីបដិបក្ខត្រូវដាក់សេចក្តីជូនដំណឹង ដែលបង្ហាញថា តើ:

(i) ខ្លួនទទួលស្គាល់ចម្លើយ និង/ឬ របាយការណ៍របស់សាក្សីជាអ្នកជំនាញដែរ ឬទេ? ឬក៏

(ii) ខ្លួនមានបំណងសួរដេញដោលសាក្សីជាអ្នកជំនាញដែរឬទេ? និង

(iii) ខ្លួនតាំងនឹងគណៈរដ្ឋមន្ត្រីរបស់សាក្សីជាអ្នកជំនាញ ឬភាពពាក់ព័ន្ធនឹងចម្លើយ ទាំងមូល ឬផ្នែកខ្លះនៃចម្លើយ និង/ឬ របាយការណ៍ ដែរឬទេ ហើយប្រសិនបើ ដូច្នោះមែន តើវាជាផ្នែកមួយណា?

(គ) [...]”។

១៨. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បទបញ្ញត្តិនានានៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង គឺយោងតាមបទបញ្ញត្តិដែល បានបង្កើតឡើងនៅកម្រិតបទដ្ឋានអន្តរជាតិទាំងអស់នោះ។

១៩. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា សហមេធាវីលើកទទឹករណ៍ថា ការបដិសេធ ដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការតែងតាំងអ្នកជំនាញបន្ថែម បានបំពានលើសិទ្ធិក្នុងការទទួល បាននូវការកាត់សេចក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់ជនត្រូវចោទ។

២០. ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានេះ វិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា:

“វិធាន ២១: គោលការណ៍គ្រឹះ

១. ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ វិធានផ្ទៃក្នុង សេចក្តីណែនាំអនុវត្ត និងបទបញ្ជា រដ្ឋបាលទាំងអស់ជាធរមាន ត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យការពារជាតិយុត្តិធម៌របស់ជនសង្ស័យ

ជនត្រូវចោទ ជនជាប់ចោទ និងជនរងគ្រោះ ដើម្បីធានាអំពីសុចរិតភាពផ្លូវច្បាប់ និងកិច្ចដំណើរការ នីតិវិធីប្រកបដោយតម្លាភាព ដោយគិតដល់លក្ខណៈពិសេស របស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុង តុលាការកម្ពុជា ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ និងកិច្ចព្រមព្រៀង។ ក្នុងបរិបទនេះ៖

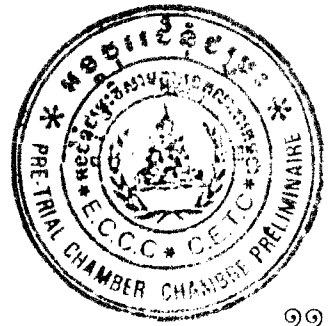
ក) ដំណើរការនីតិវិធីក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវតែមានយុត្តិធម៌ និងត្រូវគោរព គោលការណ៍ចំពោះមុខ ហើយត្រូវរក្សាបាន នូវតុល្យភាពរវាងសិទ្ធិរបស់ភាគី ទាំងឡាយ[...]"។

២១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងត្រួតពិនិត្យ ថាតើវិធាន២១នៃវិធានផ្ទៃក្នុង កំណត់លក្ខខណ្ឌថា វិធាននេះបាន បង្កើតនូវការបកស្រាយដែលកាន់តែទូលំទូលាយ អំពីសិទ្ធិក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទ ដើម្បី ធានាថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងពេលស៊ើបអង្កេតមានភាពយុត្តិធម៌ និងត្រូវគោរពគោលការណ៍ ចំពោះមុខ និងធានាថា តុល្យភាពរវាងសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងឡាយត្រូវបានរក្សាទុកដែរឬទេ។

២២. អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាលើព្យាបា បទបញ្ញត្តិនានានៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង នៅតែអនុញ្ញាតឱ្យមេធាវី ការពារក្តីស្នើសុំធ្វើការតែងតាំងអ្នកជំនាញមួយរូប ដើម្បីធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាថ្មី ឬត្រួតពិនិត្យឡើង វិញលើបញ្ហាណាមួយដែលពេលនេះមានក្នុងរបាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញមុន។ លើសពីនេះទៀត គេកត់សម្គាល់ឃើញថា របាយការណ៍នោះអាចយកមកធ្វើការជជែកដេញដោលនៅចំពោះមុខអង្គ ជំនុំជម្រះសាលាដំបូង^{១៨}។ បន្ថែមពីលើនេះទៀត នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះពិចារណាលើព្យាបា កិច្ចស៊ើបសួរមានភាពចាំបាច់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចបង្គាប់ឱ្យមានកិច្ចស៊ើបសួរបន្ថែម នៅពេលណាក៏បាន^{១៩}។ ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ យល់ឃើញថា ពុំមានសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ មេធាវីការពារក្តី បានរងនូវការខូចខាតដោយសារការប្រកាសថាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនអាចទទួលយក

^{១៨} វិធាន ៨៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

^{១៩} វិធាន ៩៣(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

បាន នៅដំណាក់កាលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះទេ។ ហេតុដូច្នោះ វិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង មិន បង្គាប់ឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ព្រមតាមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះទេ។

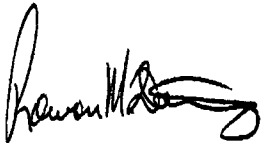
២៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនអាចទទួលយកបានទេ។

ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ:

ប្រកាសថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនអាចទទួលយកបាន។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩ ៗ

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ:

Rowan DOWNING

គឹម ថុល

Katinka LAHUIS

